

Nr 30.

Godkänd av första kammaren den 10 mars 1916.
 Godkänd av andra kammaren den 10 mars 1916.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående sättet för likviderande av förfallen skuld å statslån till Östra centralbanans järnvägsaktiebolag.

(Bankoutskottets utlåtande nr 12.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten proposition, nr 10, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för den 31 december 1915, föreslagit riksdagen

ej mindre medgiva, att de den 31 december 1915 förfallna annuitets- och räntebelopp, en million trehundrafyrtiotvåtusen fyrtiosex kronor 46 öre, å det Östra centralbanans järnvägsaktiebolag den 24 februari och den 19 maj 1899 beviljade statslån å 1,710,000 kronor må, räknat från och med år 1916, kapitaliseras såsom särskilt lån till bolaget, till säkerhet för vilket lån skall lämnas *dels* inteckning för 250,000 kronor i bolagets järnväg från Vimmerby till Hultsfred med förmånsrätt näst efter de inteckningar i samma järnväg, som för närvarande ligga som säkerhet för ett bolaget av Nässjö—Oskarshamns nya järnvägsaktiebolag beviljat lån, *dels* inteckning för återstoden av lånet, 1,092,046 kronor 46 öre, i bolagets järnväg från Linköping till Vimmerby med förmånsrätt näst efter inteckningar för tillsammans 2,710,000 kronor, *dels ock*, i den mån de bliva frigjorda, de i omförmälda järnvägar fastställda inteckningar med bättre rätt än de, som enligt vad nu sagts skola lämnas i pant,

än även föreskriva, att för lånets erhållande skola gälla följande bestämmelser, nämligen:

att annuiteten beräknas till 73,000 kronor, av vilken annuitet först gottgöres ränta efter fyra och en halv procent å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör avbetalning därå;

att emellertid bolaget må vara berättigat att när som helst, om det så önskar, öka amorteringen å lånet eller helt och hållet inbetala detsamma; samt

att, därest till betalning förfallett belopp icke i föreskriven ordning erlägges, bolaget skall därå gälda fem procent årlig ränta, intill dess samma belopp varder behörigen inbetalt.

Även riksdagen finner den här ifrågasatta anordningen förmånlig både för staten och för järnvägsbolaget. Vad beträffar den i ansöknings-åberopade tablån över bolagets beräknade inkomster och utgifter under de närmaste åren, har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen uti ett i ärendet avgivet yttrande framhållit, att, då inkomsterna ständigt varit i stigande, någon risk ej borde förefinnas, att dessa under i övrigt normala förhållanden skulle i framtiden ändra denna tendens. Likaså, yttrar styrelsen vidare, syntes ej kunna förutses någon höjning i driftkostnaderna annat än i den mån de betingades av ökad trafik. I avseende härå hava fullmäktige i riksgäldskontoret i avgivet yttrande förklarat, att de ansåge sig sakna anledning att uttala någon från väg- och vattenbyggnadsstyrelsens yttrande avvikande mening.

Riksdagen har för sin del icke heller något annat att härvid erinra, än att denna beräkning möjligen skulle kunna komma att i någon mån rubbas genom en eventuellt ifrågasatt ökning av järnvägspersonalens löner. Då emellertid genom ett bifall till förslaget staten i allt fall erhåller större säkerhet för sin fordran och bolaget samtidigt beredes en lättnad, har riksdagen ansett sig äga skäl att bifalla Eders Kungl. Maj:ts framställning.

Åberopande vad sålunda blivit anfört får riksdagen meddela, att Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition av riksdagen bifallits.

Stockholm den 10 mars 1916.

Med undersåtlig vördnad.